

Навидум смешниот потег на западноевропските печатени гласила да ги прикажат карикатурите на пророкот Мухамед во поинакво светло, се изроди и прерасна во меѓународен скандал, кој сè повеќе се комплицира и ги затегнува цивилизациските односи на верска основа во светот. Настрадаа амбасадите на Данска, на Норвешка... Нејсе. Некој свесно и наменски ги намести работите за така да изгледаат. Заклучокот од целата политичко-верска драматургија гласи - слободата на го-

ворот не треба и не смее да се користи како изговор за навредување на верата. Во Европа на целиот случај се гледа поделено, се гледа како на судир на приврзаниците на слободата на говорот и на оние кои тврдат дека верските уверувања мора да се почитуваат. Многумина, пак, велат дека допрва почнува судирот меѓу Европа и муслиманскиот свет во неа, меѓу секуларните Европејци и сè побројната муслиманска заедница. Муслиманските екстремисти го искористија бесот на муслиманскиот

кој друг, целиот спор полека но сигурно премина во проблем на две различни општества, две различни цивилизации. Европа е либерална во сфаќањата. Таа вели дека слободата на говорот е најголемиот дострел во човековото право. На пример, судот во Франција своевремени ја отфрли жалбата поднесена од страна на католик кога беше објавена карикатура во весник во кој Исус Христос е прикажан гол и со кондом в рака. Со оваа одлука на индиректен начин им беше отворена вратата на

ИСЛАМОТ КАКО РЕЛИГИЈА ЗА ОСВОЈУВАЊЕ НА СВЕТОТ

Многумина велат дека допрва почнува судирот меѓу Европа и муслиманскиот свет во неа, меѓу секуларните Европејци и сè побројната муслиманска заедница. Муслиманските екстремисти го искористија бесот на муслиманскиот свет поради карикатурите, па ги повикаа верниците на џихад на неколку Интернет страници. Социолозите сметаат дека проблемот не настанал само поради објавувањето на карикатурите, туку дека ја покажува целата комплексност на односите меѓу Истокот и Западот. Имено, додека Западот не ги препознава државните религии, Истокот смета дека Западот се наоѓа во заблуда за секуларизација на општествата. Многу муслимани во Западна Европа се чувствуваат оттуѓено поради културните бариери, поради дискриминацијата на работните места, посрамотени се со разни антимиграциони движења и антитерористички закони, за кои веруваат дека неправедно се насочени кон членовите на нивната верска заедница.

■ Пишува: **Мишко ТАЛЕСКИ**

свет поради карикатурите, па ги повикаа верниците на џихад на неколку Интернет страници.

"Браќа, ова е војна против исламот... земете ги своите мечеви", стои во изјавата на саудискиот свештеник шеикот Бадр бин надир ал Машир. За многу исламски свештеници објавувањето на карикатурите е составен дел на војната која ја покренал "декадентниот Запад против триумфалниот ислам". "Муслимани, каде ви е оружјето?", прашаа многумина водачи на протестите. Со тоа целата приказна прерасна во дипломатски инцидент меѓу европските и муслиманските земји. Социолозите, пак, сметаат дека проблемот не настанал само поради објавувањето на карикатурите, туку дека ја покажува целата комплексност на односите меѓу Истокот и Западот. Додека Западот не ги препознава државните религии, Истокот смета дека Западот се наоѓа во заблуда за секуларизација на општествата. Многу муслимани во Западна Европа се чувствуваат оттуѓено поради културните бариери, поради дискриминацијата на работните места, посрамотени се со разни антимиграциони движења и антитерористички закони за кои веруваат дека неправедно се насочени кон членовите на нивната верска заедница. Интересно е дека карикатурите на Мухамед прво се објавени во конзервативните весници за подоцна најголемите бранители на карикатурите да станат ултралибералните печатени медиуми. Ненавлегувајќи во тоа дали некој има право или не да му се исмева на Мухамед или на било

сите оние кои сакаа да прикажуваат кого сакаат и како сакаат во своите весници. Образложението беше - ако на муслиманите тоа не им се допаѓа тогаш тоа е нивни проблем. Заради нивните религиозни погледи и правила тие не можеле на останатите да им наметнат правила на однесување. Има различни погледи за тоа дали држи место овој став и токму поради тоа настана целата хаотична ситуација. Европа се плаши од муслиманскиот свет. Во последно време таа предлага и усвојува повеќе законски мерки, со кои се оневозможува доаѓање на нови групи муслимани од Азија и од Африка, со образложение дека со текот на времето за неколку децении континентот би станал муслимански. Европските демографски стручњаци сметаат дека исламот е религија, која најбрзо се шири во Европа. Тоа е последица како на имиграцијата, така и на натпросечниот наталитет. Нема прецизни податоци за муслиманите во Европа, бидејќи бројките во пописите често не се точни и веродостојни, а одделни држави ниту сакаат таквите информации да ги пуштат во јавноста. Според последните проценки, кои се однесуваат на 2000 година, муслимани живеат во следниве европски земји: Албанија со 2,2 милиона жители или 70 отсто од населението, Австрија 339.000 или 4,1 процент од населението, Белгија 400.000 или 4 отсто, Босна и Херцеговина 1,5 милион или 40 отсто, Данска 270.000 или 5 проценти, Франција има дури 6 милиони муслимани кои сочинуваат околу 9 отсто од вкупното население, Холандија има 945.000 или 5,8 отсто, Италија 825.000 или 1,4 проценти, Македонија има 630.000 или околу 30 отсто од вкупното население, Германија со 3 милиони има 3,6 проценти, Србија и Црна Гора

Европските демографски стручњаци сметаат дека исламот е религија, која најбрзо се шири во Европа. Нема прецизни податоци за муслиманите во Европа, бидејќи бројките во пописите често не се точни и веродостојни, а одделни држави ниту сакаат так-

вите информации да ги пуштат во јавноста. Муслиманите во Европа не се во контакт со основните исламски вредности. Тие се наоѓаат во расчекор меѓу демократијата и нивните верски видувања.

Традиционалниот ислам на Балканот е посебен феномен. На Полуостровот се формира нешто што современите исламолози го нарекуваат нов балкански ислам, се појавуваат нови школувани муслимани, кои најавуваат коренити промени во општествата, кои се косат со демократските и цивилизациските норми. Добро е што балканските муслимани, барем досега, не потпаднаа под небулозните убедувања на радикалниот ислам дека треба да почнат поход за исламски Балкан.

НА ЧОВЕШТВОТО ДА МУ СЕ ДОНЕСЕ ЗБОРОТ ОД БОГА!

без Косово 405.000 или 5 отсто, Косово има 1,8 милиони или 90 отсто, во Велика Британија 1,8 милиони или 2,78 проценти. Анализирајќи ги овие проценки, може да се заклучи дека бројот на муслиманите во Европа достигнува близу 25 милиони луѓе. Но, според многумина, бројката е значително поголема бидејќи во анализите не се опфатени сите европски земји. Влијанието на исламот во Европа не може да се занемари, бидејќи тој поглед на животот очигледно не останува во сферата на приватноста, интимната вера кон Бога, туку навлегува многу подлабоко во областа на политиката. Тоа станува прашање кое ги засега сите народи без оглед на верата. Цели десет години Балканот војуваше против муслиманското незадоволство, а Франција, како последна, се соочи со тој проблем за време на протестите на дојденците. Оние кои на исламот му приоѓаат површно на основа на секојдневното однесување на муслиманските верници, низ кое се забележува неразбирање и судири, тогаш тие заклучуваат дека тоа е религија склона на самозатворање и дека не е подготвена да ги прифати современите вредности на светот. Оттука, тие ја доживуваат како закана за светот.

За разлика од христијанството исламот од секогаш бил државна религија. Пророкот Мухамед (570-632 година од

нашата ера) во исламот е претставник на речиси сите човечки вредности. Тој за муслиманите е Божји пророк, последен и најголем во низата луѓе кои почнуваат од Адам, преку Абрахам, Мојсеј до Исус. Сите тие се бореле на човештвото да му донесат збор од Бога. Го втемелил калифатот, едно од двете најголеми царства во светот, творец на класичниот арапски свет, новата книжевност и еден од светските јазици. Ги поставува темелите на новиот национален идентитет - арапскиот. Тој е творец на исламот, светски проширената култура, која денес брои милијарда и двесте милиони верници и чиј број постојано се зголемува. Истовремено, Мухамед бил пророк на една вера, но и законодавец, државник и војсководец кој тргнал во победоносно ширење на исламот низ цел свет. Според друго, пак, Мухамед не е основоположник на муслиманството во светот. Имено, првиот човек Адам бил муслиман и Божји пратеник, па со него почнувал исламот како религија, додека со Мухамед, како последен пратеник од Бога, исламот само се заокружува како комплетна целина. Сè ова го пишувало во Куранот. Исламот е религија која го нагласува успехот и затоа има агресивен мисионерски дух. Свесни за славното минато, а поттикнати од богатите арапски земји, кои произведуваат нафта, денешните муслимани

имаат религиска цел преку исламот да завладеат со целиот свет. Муслиманите веруваат дека нивната религија може да ги исполни сите религиски и духовни потреби на човекот. Џихадот или светата војна буквално значи борба. Од една страна, Куранот ги повикува муслиманските верници да се борат на страната на Бога против оние кои се против него. Но, им забранува користење на насилство. А, денес многумина посегнуваат по злосторнички акти во името на Алах, крајно спротивно од пишувањата во светата муслиманска книга. Денешното проповедање на исламот од страна на муџахединските борци е крајно злоупотребено. Еден од водачите на Ал Каида во Ирак, Осам Абу Џана, кој своевременно се борел и на страната на муслиманите во Босна, вели оти во исламот Алах говори дека кон затворениците треба да се постапува со милосрдие но, исто така, Бог напишал дека кон непријателите мора да се постапи на начин како што тие постапуваат. Според него, најголеми непријатели на исламот се Американците, Италијанците, Британците и сите оние земји кои имаат свои трупи во Ирак. За исламот, Ватикан бил главно упориште на ѓаволот и требало што поскоро да се уништи, затоа што исламот не можел да владее со светот додека Ватикан постои. Тие земји, како што се, САД, Британија и останатите, никогаш не би пошле во војна доколку Ватикан тоа не го побарал и не им дал благослов. Според овој Муџахедин, колењето цивили во Ирак, Авганистан или Чеченија не е грев. Самиот пророк Мухамед, според неговите кажувања, издал наредба да се заколат 750 затвореници. Таа заповед ја извршил неговиот зет, имамот Али. Пророкот Мухамед со свои раце во војната убил 750 луѓе. Тоа значело, според денешните радикални муслимани, дека Мухамед дава т.н. фатва за убивање затвореници и тоа не се сметало за грев.

Традиционалниот ислам на Балканот е посебен феномен. На Полуостровот се формира нешто што современите исламолози го нарекуваат - нов балкански ислам. Тука се појавуваат нови школувани муслимани, кои најавуваат коренити промени во општествата, кои се косат со демократските и цивилизациските норми.

Муслиманите во Европа не се во контакт со основните исламски вредности. Тие се наоѓаат во расчекор меѓу демократијата и нивните верски видувања. Добро е што балканските муслимани, барем досега, не потпаднаа под небулозните убедувања на радикалниот ислам дека треба да почнат поход за исламски Балкан. Во војните тоа не успеаја. Има ли основа во иднината за ново такво размислување?